

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Έπιτροπή:

Μηνδρ. Νικολαΐδης, Γ. Μ. Δρέκος, Κ. Θ. Βέλλος, Μηνάς Λογοθέτης, Αντ. Λαγουδάκης, Θ. Α. Μαυριδόπουλος, Γεώργ. Στάθης

Πρακτικά τής Γενικής Συνελεύσεως τής 12-12-47

Ἄμα τῆ συγκεντρώσει τῶν Μελῶν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. λέγει ὅτι ἡ παροῦσα Γενική Συνέλευσις εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ὡς τρίτη ἐν συνεχείᾳ τοιαύτης, τῆς 2ας Φεβρουαρίου ἐ.ε., δι' ἧς καὶ θεωρεῖται ὡς ἀπαρτία. Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 4ης Αὐγούστου 1946.

Ἀκολουθῶς ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Ἀν. Κώνστα προτείνει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὑποδεικνύων τοὺς κ.κ. Γεώργιον Ἀναγνωστόπουλον ὡς Πρόεδρον, Γράμματεῖς δὲ τοὺς κ.κ. Ἀθαν. Χατζηκακίδη καὶ Ἐλευθέριον Τσιτσικλῆν. Ὁ κ. Μιχ. Γεωργαλάκης ἅμα τῆ προτάσει ταύτῃ τοῦ κ. Κώνστα, πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου, διατυπώνει τὴν γνώμην, ὅτι ὡς Πρόεδρος θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῆ εἰς ἐκ τῶν ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ ἐργαζομένων ἢ ἐκ τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, χημικῶν. Ἡ Συνέλευσις ὅμως, ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κώνστα καὶ ἐκλέγονται οἱ ὑπὸ τούτου προταθέντες Πρόεδρος καὶ Γραμματεῖς.

Τὸ Προεδρεῖον καταλαμβάνει τὰς θέσεις τῶν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως κ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος παρακαλεῖ τὴν Συνέλευσιν νὰ τηρήσῃ ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆς εἰς μὴν τῶν ἀποβιωσάντων ἀναδελφῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἑξάμηνον. Ἀναγινώσκονται τὰ ὄνόματα: Φ. Σμυρνιατόπουλος, Γ. Παγαλόπουλος, Ἐμπεδοκλῆς Ξανθόπουλος, Ἰωάννης Παρῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Γ. Γραμματέα τῆς ἐνώσεως ὅστις ἀναγινώσκει τὴν Λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ. ἔχουσαν οὕτω. (Ἡ Λογοδοσία δημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν).

Ἀκολουθῶς ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. Γ. Κούρτολον ὅστις ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γεν. Χημικῆς Βιβλιοθήκης (ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν).

Κατόπιν ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. Χρήστον Σταθῆν, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ, ὁ ὅστις καὶ ἀναγινώσκει τὴν Λογοδοσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. (Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος).

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον λαμβάνει ὁ Ταμίας τῆς ἐνώσεως κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου ὅστις ἐκθέτει τὴν Οἰκονομικὴν Ἀπολογοσίαν τῆς ἐνώσεως ὅπως ἐκτελεσθῆ τῆς Διοικουμένης Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

Οἱ ἀπολογοισμοὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Δ. Καραθανάσης ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους 1946 τὸσον τῆς Ἐνώσεως ὅσον καὶ τοῦ Περιοδικοῦ.

I.—Διαχειρίσις Ε.Ε.Χ.

Οἱ ὑπογράφόμενοι: Ἄδαμίδης πρόεδρος καὶ Δ. Καραθανάσης καὶ

Σπ. Πρασιώτης μέλη τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Ε.Χ., τῆς προελθούσης ἐκ τῶν ἀρχαιρεισῶν τῆς 29/4/45, συνεληθόντες τὴν 29 Ἰανουαρίου 1947 ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως, Οἰκονομικοῦ ἔτους 1946, τοῦ παθητικοῦ καὶ ἐνεργητικοῦ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ τοῦ περιοδικοῦ Χημικὰ Χρονικά.

Ἠλέγχθησαν τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων τῆς ἐλεγχθείσης περιόδου, εὐρέθησαν δὲ ὅλαι αἱ εἰσπράξεις κανονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ οἰκεία βιβλία. Ἠλέγχθησαν ὡσαύτως τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς καὶ εὐρέθησαν ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τὰς οἰκείας ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ., καὶ κανονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ οἰκεία βιβλία. Κατὰ τὸ ἔτος 1946 εἰσπράχθησαν 9.306.400 δραχ. καὶ ἔδαπανήθησαν 9.748.293, παραμείναντος ἀρνητικοῦ ὑπολοίπου εἰς νέον ἐκ δραχ. 441.893, ὅπερ ἐκαλύφθη ἐκ τοῦ ὑπολοίπου χρήσεως 1945 ἐκ δραχ. 466.577, ἀπομένοντος Κεφαλαίου τῆς Ε.Ε.Χ., ἐκ δραχμῶν 24.684 διὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος 1947.

II.—Διαχειρίσις Χημικῶν Χρονικῶν

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἔτους 1946 τοῦ περιοδικοῦ Χημικὰ Χρονικά, τὸσον τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως ὅσον καὶ τῶν ἐντάλματων πληρωμῆς, εὐρέθησαν δὲ ταῦτα κανονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τοῦ περιοδικοῦ.

Τὰ ἔσοδα τοῦ περιοδικοῦ ἀνήλθον κατὰ τὸ ἔτος 1946 εἰς δραχμὰς 3.656.970 καὶ ἔδαπανήθησαν δραχ. 3.385.420, ἀπομένοντος Κεφαλαίου διὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος 1947 ἐκ δραχ. 652.113.

III.—Διαχειρίσις Οἰνοπνεύματος Ε.Ε.Χ.

Τέλος ἡ ἐπιτροπὴ ἤλεγξε τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως διαθέσεως Οἰνοπνεύματος εἰς τὰ μέλη τῆς Ε.Ε.Χ. ἀπὸ 1-1-1946 ἕως 30-4-1946 ὁπότε καὶ διεκόπη ἡ διάθεσις Οἰνοπνεύματος διὰ τῆς Ἐνώσεως, στερηθείσης οὕτω αὐτῆς ἐνὸς σημαντικοῦ πόρου.

Τὰ ποσοστὰ ἐκ διαθέσεως Οἰνοπνεύματος εὐρέθησαν κανονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῆς Ἐνώσεως. Ἀπομένει δὲ ἀδιάθετον Οἰνοπνευμα ἐξ 25 χιλμ. καθαρῶ ἐν τῇ ἀποθήκῃ καὶ ἐτέρων 15,50 ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ Ἐργοστασίου Καράμαλη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συιστᾷ τὴν ἐκποίησιν τῶν ποσοτήτων αὐτῶν Οἰνοπνεύματος εἰς τὰ μέλη, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Οἰκονομικῶν αὐτῆς.

Ὁ Πρόεδρος Ἡ Ἐπιτροπὴ τὰ μέλη

Τέλος ὁ Ταμίας τῆς Ἐνώσεως κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου ὑποβάλλει ἰπρὸς ἔγκρισιν τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1947 τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν καὶ προτείνει νὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα τῆς συνδρομῆς ἥτις κατ' αὐτὸν δέον νὰ ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1000 δραχμῶν μηνιαίως. Ὁ κ. Πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Θ. Μαυριδόπουλον ὅστις προτείνει νὰ καθορισθῇ διὰ τὸ 1947 συνδρομὴ 2000 δραχμῶν μετὰ πρόσθετον ὑποχρέωσιν τῆς Ἐνώσεως νὰ

1947
τελε-
ντα

48.000

177.500

184.670

90.000

302.800

24.850

57.600

385.420

652.112

037.532

9]3]47

Ποσόν

400.000

1.000

500.000

200.000

600.000

1.500.000

150.000

150.000

200.000

7.301.000

1.323.000

8.624.000

ἀποστέλλη τὸ Περιοδικὸν Χημικὰ Χρονικά, εἰς τὰ μέλη. Ὁ κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου, παρακαλεῖ, ὅπως ἐπιτραπῆ εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀπόψεως τοῦ Δ.Σ., προσθέτων ὅτι καὶ ἡ μικρὰ του πείρα τοῦ ἀποδεικνύει ὅτι δὲν καταβάλλεται εὐχερῶς αὐτὴ ἡ ἥδη ὑπάρχουσα συνδρομὴ.

Ὁ κ. Ν. Καρνῆς, λέγει, ὅτι ἐβιάσθη ὁ κ. Ταμίας καὶ προτείνει νὰ προηγηθῆ ἡ κριτικὴ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις. Ὁ κ. Ταμίας, ἐπιμένει, λέγων, ὅτι εἰς τὸ τέλος ἀποχωροῦν πολλά μέλη τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ κ. Ἀν. Κώνστας ζητεῖ νὰ προηγηθῆ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις.

Ὁ κ. Πρόεδρος παρακαλεῖ τὴν Γεν. Συνέλευσιν νὰ ἀποφανθῆ περὶ τῆς συνδρομῆς ἥτις καὶ κατὰ πλειοψηφίαν παραμένει οἷα ἦτο δηλαδὴ τῶν 1000 δραχμῶν μηνιαίως.

Ὁ κ. Ταμίας συνεχίζει τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ (Ἡ ἔκθεσις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν).

Ὁ κ. Θ. Μαυρεϊδόπουλος ζητεῖ νὰ πληροφορηθῆ περὶ τοῦ πόσου πρόκειται νὰ ἀποφοιτήσουν τὸσον ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἀπὸ τὸ Ε.Μ.Π. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως λέγει ὅτι ἀπὸ τὸ Ε.Μ. Πολυτεχνεῖον θὰ ἀποφοιτήσουν εἴκοσιν. Ὁ κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου λέγει ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ἔγγραφὴν νέων Μελῶν εἶναι πολὺ μικρόν. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Δ.Σ. κ. Ἀναστ. Κώνσταν ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

Κύριοι Συνάδελφοι, ὅπως γνωρίζετε κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς θητείας τοῦ Δ.Σ. πού καταθέτει σήμερον τὴν ἐντολὴν εἶχα τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύω τούτου.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξάρω ἰδιαίτερος τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας πού ἐπεκράτησε πάντοτε μετὰ ξὺ τῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ συναδέλφων.

Γνωρίζετε ὅλοι πόσον δύσκολοι εἶναι σήμερον αἱ βιωτικαὶ συνθήκαι καὶ ἡμπορεῖτε νὰ συμπεράνετε ὅτι ὅλοι μας ὑπεβλήθημεν εἰς κόπους καὶ θυσίας διὰ τὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰ καθήκοντα πού μας εἶχε τάξῃ ἡ ψῆφος σας, ἀλλὰ εἰς τὰς θυσίας αὐτὰς ὑπεβλήθημεν εὐχαρίστως μετὴν συναίσθησιν ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν ἀφ' ἑνὸς τοὺς συναδέλφους καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ τὴν Χώραν ὁλόκληρον. Ἡ ἐκ τοῦ Δ.Σ. θέσις μου καὶ αἱ ἀτομικαὶ μου ἐργασίαι μὲ ἔφεραν συχνότατα εἰς ἐπαφὴν μετὰ συναδέλφους τὸσον ἐδῶ ὅσον καὶ ἔξω τῶν Ἀθηνῶν καὶ σὰς ἀναφέρω μετ' ἰδιαίτεραν εὐχαρίστησιν ὅτι ὅπως εἰς πάρα πολλὰς περιπτώσεις παρετήρησα τὸ πνεῦμα τῆς ἐργασίας τῶν συναδέλφων εἶναι ἀριστον καὶ ὅτι οἱ ἀξιοὶ χημικοὶ ἀποκτοῦν παντοῦ τὴν θέσιν πού τοὺς ἀρμόζει.

Εὐρισκόμενος πρὸ τριῶν μηνῶν εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν εἶχα τὴν εὐχάριστον εὐκαιρίαν νὰ παραστῶ εἰς μίαν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Μακεδονίας—Θράκης καὶ νὰ διαπιστώσω τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν φιλίαν πού ἐπικρατεῖ μετὰ τῶν συναδέλφων μας τῆς Βορ. Ἑλλάδος. Τὰ συναισθήματα αὐτὰ ἐξεδηλώθησαν ἀκόμη ἐντονώτερα ὅταν τὴν ἐπομένην ἐσυνεχίσθη γύρω ἀπὸ ἓνα τραπέζι μετὰ πιάτα καὶ ποτήρια. Οἱ ἐκεῖ συναδέλφοί μας ζοῦν μετὰ τὸν πόθον καὶ μετὰ τὸ ὄνειρον νὰ ἴδουν πραγματοποιούμενον τὸ δεύτερον Πανελλήνιον Χημικῶν Συνέδριον εἰς τὴν δευτέραν πόλιν τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἐπανελημμένα μου ταξίδια εἰς Πάτρας εἶχα συστάσῃ πρὸς τοὺς ἐκεῖ συναδέλφους νὰ ξαναδώσουν ζωὴν εἰς τὸν ἐκεῖ Σύνδεσμον Χημικῶν καὶ τελευταίως εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν πρώτην μεταπολεμικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συνδέσμου τούτου, νὰ μεταδώσω ἐκεῖ τὸν χαριετισμὸν μας καὶ νὰ ἐνημερώσω δι' ὀλίγων τοὺς ἐκεῖ συναδέλφους ἐπὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κλάδου. Τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν ἐπηκολούθησαν ἀρ-

χαιρεσίαι ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀνεδείχθη τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου. Μεταβιβάζω πρὸς τὴν παρούσαν Γενικὴν Συνέλευσιν τὸν χαριετισμὸν τῶν ἀνωτέρω Κλαδικῶν Ὀργανώσεων, χαριετισμὸν καὶ εὐχαριστῶ ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴν τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους καὶ θέλω νὰ ἐλπίζω ὅτι τὸ παράδειγμα τῶν συναδέλφων τῆς 2ας καὶ τῆς 3ης πόλεως τῆς Ἑλλάδος θὰ τὸ ἀκολουθήσουν οἱ συνάδελφοι καὶ ἄλλων πόλεων.

Ἀπὸ μίαν παράγραφον τῆς λογοδοσίας τοῦ Δ.Σ. ἠκούσατε διὰ τὴν συμβολὴν πού παρέσχε τὸ Συμβούλιον μας καὶ πολλοὶ συνάδελφοι ἐκτός τοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ γενικώτερα ζητήματα τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας μας. Προσωπικῶς εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ μετὰσχῃ ἐνεργῶς εἰς ὄλην σχεδὸν τὴν κίνησιν αὐτὴν ἄλλοτε μὲν ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ἄλλοτε δὲ ὡς ἄτομον. Ὁφείλω νὰ σὰς ἀναφέρω ὅτι καὶ ὅταν δὲν ἐξεπροσώπων τὴν Ἑνωσίν μας δὲν ἐλησμόνησα ποτὲ τὴν ἰδιότητά μου αὐτὴν καὶ προσεπάθησα πάντοτε νὰ ἐναρμονίζω τὴν συμβολὴν μου μετὰ τὸ καλὸν τοῦ Κλάδου καὶ μετὰ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς Χώρας μας. Ἐλαβα μέρος εἰς τὰ Συμβούλια τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν διὰ τὸ ἐνεργειακὸν ζήτημα, τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὸ λιγνικὸν ζήτημα, τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ διὰ τὸ ζήτημα τῶν Γερμανικῶν Βιομηχανικῶν ἑπινοηθῶσεων, εἰς διαφόρους εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἄλλων Ὑπουργείων, μελέβαλα ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι συνάδελφοι διὰ μελετῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀνασυγκροτήσεως, εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Οὐνρρα διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν βιομηχανικῶν δυνατοτήτων τῆς Χώρας, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ μεταλλευτικοῦ πλοῦτου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, παρουσιάσα δημοσίᾳ μελέτην μου εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν Τεχνικῶν Ἐπιστημόνων καὶ Εἰδικῶν καὶ δὲν ἠρνήθησαν ποτὲ νὰ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου ὡσάκις μοῦ ἐζητοῦντο καὶ ὡσάκις ἀπέβλεπεν εἰς τὸ γενικὸν καλόν.

Μετὰ τὴν σημερινὴν εὐκαιρίαν νομίζω δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ σὰς ἐκθέσω δι' ὀλίγων τὴν θέσιν πού εὐρίσκονται σήμερον τὰ ζωτικὰ αὐτὰ δι' ἡμᾶς προβλήματα.

Εἶναι εἰς ὄλους σας γνωστὸν πόσον χαμηλὸν εἶναι τὸ εἰσόδημά μας κατὰ κάτοικον καὶ συνεπῶς καὶ τὸ βιωτικὸν μας ἐπίπεδον. Τὸ κυριώτερον Ἐθνικὸν εἰσόδημά μας εἶναι τὸ προερχόμενον ἀπὸ τὴν γεωργίαν. Ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ παρουσίασε κατὰ τὴν τελευταίαν προπολεμικὴν δεκαετίαν μίαν σημαντικὴν αὐξήσιν ἀλλὰ οἱ εἰδικοί διαπιστώνουν ὅτι μετὰ τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν ἡ παραγωγὴ αὐτὴ ἐπλησίασε τὰ ὅρια τῆς καὶ ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἡμποροῦμεν ν' ἀναμένωμεν σημαντικὴν αὐξήσιν ἀλλὰ ἀντιθέτως εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις θὰ ἐπακολληθῆσῃ καὶ ἐλάττωσις. Ἡ γῆ μας πρέπει νὰ βοηθηθῆ μετὰ λιπάσματα, μετὰ νερά, καὶ μετὰ συστηματικώτερα καλλιέργειαν. Ἀλλὰ καὶ ὅλα αὐτὰ ἐὰν γίνοντο δὲν θὰ ἡμποροῦσε ποτὲ νὰ μᾶς διαθρέψῃ ἐὰν μάλιστα ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ συνεχῆς αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ. Εἶναι γενικὰ γνωστὸν πόση ἀνεργία ὑπάρχει εἰς τὴν Χώραν μας, ὄχι διότι δὲν θέλομεν νὰ ἐργασθῶμεν ἀλλὰ διότι δὲν ὑπάρχει ἐργασία. Εἶναι συνεπῶς ἀνάγκη νὰ δημιουργήσωμεν ἐργασίαν καὶ εἰς τοῦτο θὰ συμβάλῃ ἐξαιρετικῶς ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας. Τὸ σημερινὸν μας βιομηχανικὸν ἐπίπεδον εἶναι πολὺ χαμηλόν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντιστοιχοῦν μόλις $\frac{1}{20}$ ἐγκατεστημένον ἴππου ἀνὰ κάτοικον ἐνῶ εἰς τὰς βιομηχανικὰς Χώρας ἡ ἀναλογία αὐτὴ εἶναι 10 ἕως 20 φορές μεγαλύτερα.

Ἡ ἀνάγκη ἐκβιομηχανοποιήσεως ἤρχισε σήμερον νὰ γίνεταί πιστίς εἰς ὄλους καὶ ἐμελετήθησαν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς αἱ βιομηχανικαὶ δυνατότητες τῆς Ἑλλάδος. Ἀνεγνωρίσθη ὅτι βᾶσις διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ παραγωγὴ ἐνεργείας καὶ ἔχομεν πολλὰς πηγὰς ὑδροηλεκτρικῆς ἐνεργείας

πρὸ
μέν
διὰ
πορ
4 δι
μελ
μελ
τοῦ
μας
Θά
Πολ
νεο
ριο)
τεβί
ναν

μας
ρίζο
τρια
Ἑλλ
τόνι
Δυτι
δλα
κάς
τὸ π
τομ
δυσ
διὰ
κτό
ἡ πο
ποῆ
βλήθ
ποῆ
ἀποτ
ἀλλ
στιγ
εἰς π
κωμι
μερο
Ἄλλ
νὰ κ
ἀποθ
Δι
μεν
ἀρχί
λουρ
ὅτι ὅ
Αἱ π
ζοντο
μᾶς
κῶκ,
περά
Διὰ τ
ὕψικ
σιδῆρ
τόννα
χάλυβ
ρω ἔ
αὐτά
ἐπαν
πὸ ὅ
τῆς ὅ
τῶν λ
γόνου
το θὰ
ἐμμο
τὴν ἄ
μικρῶ
τάξια
θὰ δι
τῆς ἔ
πολεμ
Τὰ
πύου
20 οἷο

η τὸ νέον Διο...
ου. Μεταβιβά...
ουσιν τὸν χαιρ...
ργανώσεων, χα...
αὐτὴν τοὺς ἀ...
ἐλπίζω ὅτι τ...
2ας καὶ τῆς 3ης
θήσου οἱ συνά...
δοσίας τοῦ Δ.Σ...
ρέσχε τὸ Συμ...
ἐκτὸς τοῦ Συμ...
τῆς ἀνασυ...
τικῶς εἶχα τῆ...
λην σχεδὸν τῆ...
ωπος τῆς Ἐνω...
ῶς ἄτομον. Ὁ...
δὲν ἐξεπροσώ...
σα ποτὲ τὴν ἰ...
πάντοτε νὰ...
καλὸν τοῦ Κλά...
τα τῆς Χώρας...
α τοῦ Ὑπουρ...
ν ζήτημα, τοῦ...
τό λιγνιτῶν ζ...
διὰ τὸ ζήτημα...
ορθώσεων, εἰ...
ν Ὑπουργεῖον...
συνάδελφοι δι...
ἰ Ἀνασυγκρο...
ρα διὰ τὴν ἀ...
τήτων τῆς Χ...
ς παραγωγῆς...
τοῦ Ἐπιμελε...
οῖα μελέτη...
Ἐπιστημόνων...
προσφέρω τὰ...
καὶ ὁσάκις ὁ...
δὲν θὰ ἴτε...
θεσίον πού εἰ...
ἡμᾶς προβλ...

πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ἐναντι τῶν σήμερον παραγο-
μένων 300 ἑκατομμυρίων ΩΧΒ ἑτησίως καὶ τούτων
διὰ καυσίμων εισαγομένων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ἡμ-
ποροῦμεν νὰ παραγάγωμεν ἀπὸ ὑδραυλικὰς πτώσεις
4 δισεκατομμύρια ΩΧΒ χωρὶς νὰ ἐξαντλοῦνται αἱ
μελλοντικαὶ δυνατότητες σημαντικῆς αὐξήσεως. Αἱ
μελέται ἔγιναν με συνδυασμὸν τῆν ἐκμετάλλευσιν
τοῦ νεροῦ δι' ἀρδεύσεις πού θὰ ἔχουν μεγάλην ση-
μασίαν διὰ τὴν αὐξησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.
Θὰ γνωρίζετε τὸ θαῶμα πού ἐπετεύχθη εἰς τὰς Ἡνωμ.
Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Τέν-
νεση με τὸν συνδυασμὸν αὐτὸν ὅπου μία μεγάλη πε-
ριοχὴ πτωχὴ καὶ με μικρὸν γεωργικὸν εισόδημα με-
τεβλήθη ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν τεχνικὴν εἰς κοι-
νωνικὸν παράδεισον.
Παραλλήλως θὰ ἐκμεταλλευθῶμεν τοὺς λιγνίτας
μας ἐφ' ὅσον δὲν ἔχομεν λιθάνθρακας καὶ δὲν γνω-
ρίζομεν ἀκόμη ἐὰν ἔχωμεν πετρέλαια. Με τοὺς με-
τριωτέρους ὑπολογισμοὺς πρέπει νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν γῆν ἀρκετὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων
τόνων λιγνίτου καὶ οἱ περισσότεροι εἶναι εἰς τὴν
δυτικὴν Μακεδονίαν με εὐκόλον ἐξόρυξιν καὶ με
ὄλας τὰς δυνατότητας ἐξευγενισμοῦ ὑπὸ οἰκονομικ-
κὰς συνθήκας ἀπολύτως εὐνοϊκὰς. Προβλέπεται διὰ
τὸ πρῶτον στάδιον ἑτήσια κατανάλωσις ὀλίγων ἑκα-
τομμυρίων τόννων, διὰ παραγωγὴν ἑνεργείας ἐν συν-
δυασμῷ πρὸς τὰς ὑδροηλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις
διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνός Ἐθνικοῦ ἠλεκτρικοῦ δι-
κτύου. Προβλέπεται ἐπίσης ἡ παραγωγὴ μπρικετῶν,
ἡ παραγωγὴ φωταερίου καὶ μελλοντικῶς ἡ χρησιμο-
ποίησις τοῦ λιγνίτου πρὸς δέμευσιν ἀζώτου. Προε-
βλήθη ἀντίρρησις κατὰ τῆς ἐκτεταμένης χρησιμο-
ποιήσεως τῶν Ἑλληνικῶν λιγνιτῶν πρὸς καύσιν διότι
ἀποτελοῦν πηγὴν ἀνθρακὸς δι' ὀργανικὰς συνθέσεις,
ἐλλὰ τοῦτο δὲν εὐσταθεῖ. Θὰ ἔλθῃ βέβαια κάποτε ἡ
στιγμὴ πού θὰ ἐξαντληθοῦν τὰ ἀποθέματα τῆς γῆς
εἰς πετρέλαια καὶ εἰς λιθάνθρακας. Ἀλλὰ θὰ ἴτο
κομικὸν νὰ φυλάμε κλειδωμένον τὸ φαγητόν μας σή-
μερον πού πεινοῦμε διὰ νὰ μὴ πεινάσωμεν ἀργότερα.
Ἄλλωστε με ὄλα ὅσα προβλέπονται δὲν πρόκειται
νὰ καταναλώσωμεν παρὰ μικρὸν ποσοστὸν ἐκ τῶν
ἀποθεμάτων μας.
Διὰ τὴν δημιουργίωσιν ὅμως βιομηχανίαν θέλου-
μεν σίδηρον. Γνωρίζομεν ἀρκετὰ ἀποθέματα διὰ νὰ
ἐρξίσωμεν ἀμέσως μίαν Ἑλληνικὴν σιδηρομεταλ-
λουργίαν καὶ ὑπάρχει κάθε λόγος νὰ πιστευθῶμεν
ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ ἀκόμη πού δὲν τὰ γνωρίζομεν.
Αἱ πρῶται προτάσεις ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἐβασί-
ζοντο εἰς τὴν ἠλεκτροθερμικὴν μέθοδον ἡ ὁποία θὰ
μᾶς συνέφερε διότι χρειάζεται πολὺ ὀλιγώτερον
κόστος, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχωμεν ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν θὰ
περάσωμεν μερικὰ χρόνια ἐνῶ τὸ ζήτημα ἐπέιγει.
Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἔγινε δεκτὴ ἡ ἐγκατάστασις
ἐπικαμήνου ἑτησίως παραγωγῆς 120.000 τόννων χυτο-
σίδηρου με ἀντιστοίχους καμίνους ἀποστάξεως 200.000
τόνων λιθάνθρακος, καμίνους διὰ τὴν παραγωγὴν
πυλῶος καὶ με ὄλα τὰ ἐλαστήρια διὰ τὴν περαιτέ-
ρο ἐπεξεργασίαν τούτων. Ὅλας τὰς ἐγκαταστάσεις
αὐτὰς πρόκειται νὰ τὰς πάρωμεν ἀπὸ τὰς πολεμικὰς
ἐπιανορθώσεις τῆς Γερμανίας. Τὰ πλεονεκτήματα
πού θὰ ἀποκτήσῃ ἡ χώρα μας με τὴν ἐγκατάστασιν
τῆς ὑπικαμίνου εἶναι παρὰ πολλὰ. Τὸ κωκέρειον
τῶν λιθάνθρακων θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς πηγὴ ὑδρο-
γέλυτος διὰ τὴν δέμευσιν 40.000 τόννων ἀζώτου. Τοῦ-
το θὰ μετατραπῇ με ἑλληνικὴν γύψον εἰς θεϊκὴν
λιπασμῶν καὶ με ἑλληνικὸν ἀσβεστόλιθον εἰς νιτρι-
κὸν ἄσβεστον, ἐνῶ παραλλήλως θὰ παραχθοῦν καὶ
μικρότερα ποσὰ ἀζωφωσφορικῶν λιπασμάτων. Φαν-
τασθε ποία θὰ γίνῃ ἡ ὄψις τῆς γεωργίας μας ὅταν
εἰς διαθέτῃ 40.000 τόννους ἀζώτου ἐντοπίας παραγω-
γῆς ἔναντι μόνον 5.000 τόννων πού εἰσήγοντο προ-
πολεμικῶς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν.
Τὰ πειράματα με συστηματικὴν λίπανσιν ἀποδει-
κνύουν αὐξησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κατὰ
ποσοτὸν ὅσο καὶ μέσον ὄρον.

Ἡ ὀργανικὴ χημικὴ βιομηχανία θὰ ἀποκτήσῃ 8.000
τόννων πίσσας λιθάνθρακων διὰ περαιτέρω παραγω-
γὴν συνθετικῶν προϊόντων. Δηλαδή ἡ Ἴδρυσις τῆς
σιδηρομεταλλουργίας θὰ ἀλλάξῃ τὴν βιομηχανικὴν
καὶ τὴν γεωργικὴν ὄψιν ὅλης τῆς Χώρας, εἶναι ἄλ-
λωστε σήμερον γενικῶς ἀνεγνωρισμένον ὅτι με τοὺς
ἐπιτυχανομένους συνδυασμοὺς ὁ σίδηρος κατήντη-
σε τὸ δευτερεῖον προϊόν τῆς σιδηρομεταλλουργίας.
Ἐν συνεχείᾳ προβλέπεται ἡ παραγωγὴ ἀρκετῶν χι-
λιάδων τόννων σιδηροχρωμίου, σιδηρομαγγανίου, σι-
δηροπυριτίου καὶ ὄλων τῶν μεταλλοκαμμάτων πού
χρησιμοποιοῦνται σήμερον διὰ τὴν παραγωγὴν εὐγε-
νῶν χαλύβων καὶ ὄλα αὐτὰ με ἑλληνικὰ μεταλλεύ-
ματα.
Ἡ φύσις ἔχει προικίσῃ τὴν Ἑλλάδα με ἕνα ἀπὸ
τοὺς καλλιτέρους βωξίτας τοῦ κόσμου εἰς πολὺ με-
γάλα ποσά. Ἀπὸ τὰς πρώτας ἠλεκτρομεταλλουργ-
γικὰς ἐγκαταστάσεις θὰ εἶναι ἡ παραγωγὴ ἀλουμι-
νίου με τὰς συναφεῖς ἐγκαταστάσεις κρουολίθου καὶ
ἠλεκτροδίων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτῆς. Ἡ παρα-
γωγὴ μερικῶν δεκάδων χιλιάδων τόννων θὰ εἶναι μι-
κρά ἔναντι τῶν πολλῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων τῆς
διεθνούς παραγωγῆς ἀλλὰ θὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ διὰ
ἕνα μέταλλον με εὐρύτατον μέλλον ἱκανὸν νὰ ἀντι-
καταστήσῃ καὶ οἰκοδομικὰ ὕλικα καὶ τὴν ξυλείαν
πού μᾶς λείπει.
Ἐχομεν τὸν καλλίτερον μαγνησίτην τοῦ κόσμου
καὶ ἀφθονώτατα ἀποθέματα χρωμίων καὶ ἔχομεν
δυνατότητα παραγωγῆς ἀρίστων πυριμάχων ὕλικῶν,
διὰ τοῦτο προβλέπεται ἡ ἐγκατάστασις ἐργοστασίων
πρὸς παραγωγὴν 50.000 τόννων πυριμάχων. Διὰ τὴν
μεταλλουργίαν τοῦ μαγνησίου προβλέπεται ἐγκατά-
στασις παραγωγῆς μέχρι 20.000 τόννων. Διὰ τὴν πα-
ραγωγὴν ἀνθρακασβεστίου προβλέπεται μία ἐγκατά-
στασις διὰ 5.000 τόννους.
Εἰς τὰ προγράμματα αὐτὰ δὲν ἔχουν λησμονηθῆ
καὶ τὰ ἄλλα ἐνδιαφέροντα Ἑλληνικὰ μεταλλεύμα-
τα ἡ βαρυτίνη, τὸ θεῖον, ἡ σμύρις καὶ πλήθος ἄλλων.
Ἐνα σοβαρὸν ἐμπόδιον διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τού-
των εἶναι ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν ἐρευνητικῶν στοιχείων.
Διὰ τοῦτο ἀπὸ ὄλας τὰς πλευρὰς ἐπιζητεῖται ἡ διε-
νέργεια ἐκτεταμένων ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν διὰ νὰ
λείψουν αἱ ἀντιρρήσεις πού προβάλλουν οἱ συντηρη-
τικοὶ καὶ πού δὲν εἶναι πάντοτε ἀδικαιολόγητοι, ὅτι
δὲν ξέρουμε τί ἔχομεν.
Ἡ Ἑλληνικὴ θάλασσα μᾶς προσφέρει ἄφθονο ἄ-
λάτι. Προβλέπεται ἡ παραγωγὴ 15-30.000 τόννων ἀν-
θρακικῆς σόδας καὶ 10.000 τόννων ἠλεκτρολυτικῆς
καυστικῆς σόδας με ὄλα τὰ χλωριοπαραγάγα. Με
τὴν δημιουργίαν συστηματικώτερων ἀλυκῶν θὰ ἔλθῃ
αὐτομάτως καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἀλ-
μολίων.
Ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἔχει δοθῆ εἰς τὴν παραγωγὴν
εὐθνοῦ πυκνοῦ θεϊκοῦ ὀξέος τῆς ἀπαραιτήτου αὐ-
τῆς πρώτης ὕλης δι' ὅλην τὴν χημικὴν βιομηχανίαν
καὶ προβλέπεται ἡ δημιουργία νέας βιομηχανίας διὰ
40.000 τόννους πυκνοτάτου θεϊκοῦ ὀξέος κατὰ τὰς
τελευταίας μεθόδους ἀπὸ ἑλληνικοῦ σιδηροπυριτίου,
ἐνῶ αἱ σκωρίαί τούτων θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὴν
σιδηρομεταλλουργίαν. Προβλέπεται ἐπίσης ἡ αὐξή-
σις τῆς παραγωγῆς φωσφορικῶν λιπασμάτων.
Σὰς ἀνέφερα ἤδη ὅτι δὲν γνωρίζομεν ἂν ἔχωμεν
πετρέλαια, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει
νὰ ἰδρῶσωμεν βιομηχανίαν με εισαγωγὴν ἀκατεργά-
στου πετρελαίου ὅπως κάμουν ἤδη τόσαι ἄλλαι χώ-
ραι. Προβλέπεται ἡ Ἴδρυσις τριῶν ἐγκαταστάσεων
κατεργαζομένων 450.000 τόννους φυσικοῦ πετρε-
λαίου. Τὸ κέρδος ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν αὐτὴν θὰ εἶ-
ναι σημαντικώτατον διὰ τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν.
Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων καὶ αἱ
οἰκοδομικαὶ ἀνάγκαι τῆς Χώρας θὰ ἀπαιτήσουν πολὺ
περισσότερον τιμῆντον ἀπὸ ὅσον παράγεται σήμε-
ρον καὶ προβλέπεται ἡ Ἴδρυσις νέων ἐργοστασίων
διὰ παραγωγὴν 300.000 τόννων τιμῆντον.
Προτείνεται ἐπίσης ἡ Ἴδρυσις σακχαροβιομηχα-

νίας δια 30.000 τόννους. Τὰ ὠφελήματα τῆς βιομηχανίας αὐτῆς δὲν εἶναι μόνον ἄμεσα ἀλλὰ καὶ ἔμμεσα διότι ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τῶν τεύτλων ἐν ἀμειψισπορᾷ ἐπέρχεται σημαντικωτάτη βελτίωσις τῶν ἔδαφῶν καὶ αὐξήσις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Παράλληλως προβλέπεται ἐνίσχυσις τῆς βιομηχανίας ἀμυλοσιροπιῶν. Διὰ τὴν καλλιτέραν ἀξιοποίησιν τῶν ἐδγενῶν γεωργικῶν κτηνοτροφικῶν μασ προϊόντων θὰ ἰδρυθοῦν νέαι ἐγκαταστάσεις ψυγείων καὶ κονσερβῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπον τῆς ἰδρύσεως τῶν νέων αὐτῶν βιομηχανιῶν ἡ γενικὴ τάσις εἶναι νὰ ἐνισχυθοῦν δι' αὐτῶν ὅσον τὸ δυνατόν αἱ Ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι καὶ ὄχι ἡ δυσαναλόγως μεγάλη πρωτεύουσα. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο χρειάζεται ἐνίσχυσις τοῦ συγκοινωνιακοῦ δικτύου καὶ κατάργησις τῶν πολυπύλων διαπυλίων τελῶν. Τοῦτο θὰ εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ μία ἰσορροπία μεταξὺ ὑπαίθρου καὶ πόλεων ἢ ὅποια θὰ ἐνισχύσῃ ἀκόμη περισσότερο τὴν γεωργικὴν παραγωγήν.

Αὐτὰ εἶναι Κύριοι συνάδελφοι, μὲ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγότερα λόγια τὰ βασικὰ σημεῖα τῶν ὅσων περιλαμβάνονται εἰς τὰ προγράμματα τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἰδρυσις τῶν βασικῶν αὐτῶν βιομηχανιῶν θὰ προκαλέσῃ καὶ θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἰδρυσιν ἄλλων μικροτέρων βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν καὶ ἴσως τὸ ἐκ τούτων ἔμμεσον ὄφελος θὰ εἶναι μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ ἄμεσα ὠφελήματα ποῦ ὑπολογίζομεν σήμερον. Ἴσως θὰ εὐρεθῶμεν πρὸ ἐκπλήξεων ὅτι ἐκεῖνο ποῦ ὑπολογίζομεν σήμερον ὡς μεγάλην παραγωγήν θὰ εἶναι ἐλάχιστον ἐναντι τῶν δημιουργηθησομένων νέων ἀναγκῶν. Ὁμιλῶ πρὸς εἰδικούς καὶ δὲν χρειάζεται νὰ ἐξάρω τὴν σημασίαν τούτου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀπαιτηθόμενα μηχανήματα διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτὰς ὑπάρχουν βέβαιον ἐλπίδες ὅτι μέγα μέρος τούτων θὰ μᾶς ἐκχωρηθῇ ἀπὸ τὰς βιομηχανικὰς ἐπαυρῶσεις ἐκ Γερμανίας.

Ὅταν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἄλλοι πολεμοῦσαν, ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι ποῦ μελετοῦσαν γιὰ ἓνα καλλίτερον μέλλον τῆς Πατρίδος. Σὲ μυστικὰς συγκεντρώσεις ποῦ δὲν ἦσαν πάντοτε ἀκίνδυνοι, ἐγένετο ἔκθεσις τῶν μελετῶν τοῦ καθ' ἑνός, ἀνταλλαγῆ γνώμων καὶ ἡ ἐργασία προχωροῦσε. Ὅλοι ἔβλεπαν ὅτι ἡ ἀπελευθέρωσις θὰ ἔλθῃ καὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν μπορεῖ νὰ ζῆσῃ μὲ τὴν ψυχὴν στὸ στόμα ὅπως ἐξοῦσε πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμον. Ἡ ἐργασία αὐτὴ σιγὰ σιγὰ δυνάμωσε, ἔγινε κοινὴ πίστις καὶ σήμερον ἔρχεται εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἐνας ἀπὸ τούτων πρωτοεργάτας τῆς κινήσεως αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ ἀείμνηστος συνάδελφος Ι. Καρᾶς. Ἡ μέχρις αὐτοθυσίας συμβολὴ τοῦ Καρᾶ εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν προσπάθειαν μὲ τὴν πίστιν του εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὰς γνώσεις του καὶ τὴν ἐργατικότητά του ὑπῆρξε πολὺ μεγάλη. Εἶναι μεγάλο ἀτύχημα δι' ἡμᾶς ὅτι τὸν ἐχάσαμε καὶ δι' αὐτὸν ὅτι δὲν ἔζησε νὰ ἰδῇ πραγματοποιούμενα τὰ ὄνειρά του.

Θὰ ἄξιζε τὸν κόπο νὰ σὰς ἀναφέρω τὶ ἄμεσα ἀποτελέσματα ἀναμένομεν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω βιομηχανιῶν μόνον χωρὶς τὰ ὑδροηλεκτρικὰ καὶ τὸν λιγνίτην. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν θὰ δαπανηθοῦν εἰς τὴν χώραν 3 δισεκατομμύρια προπολεμικῶν δρχ. κυρίως εἰς ἐργατικά. Διὰ τὴν λειτουργίαν θὰ ἀπασχοληθοῦν ἀμέσως 30.000 ἄτομα, χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ βοηθητικαὶ ἐργασίαι, φορτοεκφορτώσεις, μεταφοραὶ, συγκοινωνιακὰ ἔργα κλπ. Τὸ συναλλαγματικὸν κέρδος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 5,5 δισεκατ. προπολεμικῶν δραχμῶν δηλ. θὰ ὑπερκαλύψῃ ὅλον τὸ ἔλλειμμα τοῦ προπολεμικοῦ μᾶς ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καὶ τὸ Ἑθνικὸν εἰσόδημα θὰ ἀνέλθῃ κατὰ 5 δισεκατομ. προπολεμικῶν δραχμῶν.

Δὲν χρειάζεται νομίζω παραστατικώτερα εἰκῶν καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τοῖσω περισσότερο τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συμβάλωμεν ὅλοι κατὰ τὸ δυνατόν

εἰς τὴν πραγματοποίησιν τούτων. Πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ὅλων πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν αὐτὴν καὶ ἀντὶ νὰ χάνωμεν τὸν καιρὸν μᾶς εἰς πολιτικολογίας νὰ κυττάζωμεν πῶς θὰ ὀρθοποδήσωμεν τὸν τόπον μᾶς καὶ πῶς θὰ εὐημερήσωμεν ὅλοι μᾶς.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, εἰσηγοῦμαι κατ' ἐντολὴν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου πρὸς τὴν Συνέλευσιν τὸ ἐπόμενον ψήφισμα.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὰ Μέλη τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν συνελθόντα εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν 9ην Μαρτίου 1947, μετὰ εὐρείαν συζήτησιν καὶ ἔχοντα ὑπ' ὄψιν τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Χώρα χαμηλὸν βιομηχανικὸν ἐπίπεδον, τὸ ἐν πολλοῖς συνυφασμένον πρὸς τὸ ταπεινὸν βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ Λαοῦ, τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ Ἑθνικοῦ εἰσοδήματος πρὸς βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπίπεδου, τὴν ἐκ παραλλήλου ἀνάγκην λυσιτελοῦς ἐναρμονίσεως τῶν πάσης φύσεως σχέσεων καὶ δὴ τῶν οἰκονομικῶν τόσον μεταξὺ τῶν συντελεστῶν τῆς παραγῆς τῶν ἀγαθῶν, κεφαλαίου καὶ Ἔργασίας, ὅσον καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς τὸ καταναλωτικὸν κοινὸν καὶ πρὸς τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Ψ η φ ι ζ ε ι

Παρακαλεῖ τὴν Στὴν Κυβέρνησιν ἐν τῇ γενικώτερῃ προσπάθειᾳ τῆς δημιουργίας μιᾶς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καλλιτέρας αἰρίας.

- 1) Νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ἐνεργειακοῦ προβλήματος τῆς Χώρας διὰ τῆς ταχυτέρας δυνατῆς ἰδρύσεως τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιγνίτου τῆς Χώρας.
- 2) Νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ὑφισταμένην βιομηχανίαν καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰδρυσιν νέων βασικῶν βιομηχανιῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας.
- 3) Νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδρύσεως Κέντρου Τεχνικῶν καὶ Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν ἀπαραιτήτου διὰ τὴν συστηματικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς Χώρας.
- 4) Νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ εὐρεία συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν εἰς τὰ διάφορα Κρατικὰ Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπὰς τὰς ἀσχολουμένας μὲ τὰ προβλήματα τῆς Ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας.
- 5) Νὰ ἐνισχύσῃ διὰ παντός τρόπου τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πίστεως ἐν τῇ Χώρα εἰς τὴν καθολικὴν τὴν ἔκτασιν ἐπὶ ἀδιασείστων καὶ ὕγιων βάσεων.

Ὁ κ. Ἰωάννης Δημητριάδης, λέγει ὅτι τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀν. Κώνστα μᾶλλον πρὸς διάλεξιν προσμοιάζουν χωρὶς νὰ προτείνονται οὐδεμία συγκεκριμένη πρότασις. Ὁ κ. Πρόεδρος, νομίζει, ὅτι δὲν ἐδικαιούτο κανεὶς νὰ ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τι μέλος τοῦ νὰ ἐκθέσῃ ὅ,τι δῆποτε, πολὺ περισσότερο ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας ὅστις ὡς Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ἐξεπροσώπευσεν πολλάκις τὴν Ἐνωσιν. Ὁ κ. Ν. Καρνῆς προτείνει ὅπως τὸ ψήφισμα ἀναφέρει καὶ σχετικῶς μὲ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἑνώσεως εἰς τὰ Συμβούλια. Ἡ ἀνωτέρω πρότασις γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ὁ κ. Κωνστ. Μακρῆς προτείνει διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν τεραστίων ἀναγκῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως, τὴν αὐξήσιν τῶν Χημικῶν.

Ὁ κ. Α. Νικολαΐδης, νομίζει, ὅτι ἡ ἐνθάρρυνσις αὐξήσεως τῶν Χημικῶν θὰ βλάβῃ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι γίνεται προσπάθεια ἀπὸ πολιτευτὰς νὰ αὐξηθοῦν οἱ εἰσαγόμενοι φοιτηταί. Τελικῶς προτείνει τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν Χημικῶν εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς χωρὶς νὰ θίγεται τὸ θέμα τῆς αὐξήσεως τῶν σπουδαστῶν.

Ὁ κ. Λεων. Ζέρβας, νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ σταματήσῃ ἡ ἐκβιομηχανοποίησις τῶν φοιτητῶν. Ὡς Πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος εὐχαριστεῖται νὰ εὐρί-

σκεται πρό πολυπληθούς άκροατηρίου πλην όμως τά μέσα εκπαιδεύσεως είναι τόσο περιορισμένα ώστε είναι καταστρεπτικόν διά τήν χώραν νά έγγραφώνται οι φοιτητά κατά χιλιάδας ενώ δύνανται νά εκπαιδευθούν άρτίως μόνον κατά δεκάδας. Ίδρύεται, συνεχίζει, Ίατρική Σχολή εις Θεσσαλονίκην καθ' ην στιγμήν δέν υπάρχει εργαστήριον ούτε Φυσιολογία, ούτε Ύατομική, Πρέπει, διατυπώνει, νά φτιάξουμε πρώτα εργαστήρια και κατόπιν νά φροντίσουμε διά τήν αύξησιν των φοιτητών. Τέλος, ζητεί τόν πλουτισμόν μέσων εκπαιδεύσεως έν τῷ Πανεπιστημίω και Πολυτεχνείω. Χειροκροτήματα έκάλυψαν τούς λόγους του κ. Καθηγητού. Ο κ. Άναστ. Κώνστας συμφωνεί με τόν κ. Λ. Ζέρβαν και προσθέτει ότι εις τήν Γερμανίαν, προπολεμικώς, με όλην τήν τεραστίαν βιομηχανικήν της ανάπτυξιν υπήρχον 11.000 χημικών. Είς ήμάς μόνον 700—800 άσχολούνται εις τήν βιομηχανίαν ενώ πολλοί άλλοι μένουσι μὴ άσχολούμενοι εις τό καθαρώς χημικόν έργον.

Ο κ. Γεώρ. Άναγνωστόπουλος, πρόεδρος τής Συνελεύσεως, συνοψίζων τάς ύποβληθείσας προτάσεις ζητεί όπως διατυπώσων τά ύπό του κ. Ν. Καρνή προταθέντα.

Τέλος έγκρίνεται τό ως άνωτέρω ψήφισμα.

Ο κ. Άγγελος Δημητρίου ζητεί όπως έξουσιοδοτηθῆ τό Διοικ. Συμβούλιον και διατυπώση ψήφισμα τό όποιον θά όμιλή περί των Έθνικων Δικαιών. Η πρόταση γίνεται δεκτή μετά χειροκροτημάτων. Ο κ. Ν. Καρνής προτείνει όπως τονισθῆ ιδιαιτέρως τό ζήτημα τής Κύπρου. Ο κ. Πρόεδρος, λέγει, ότι έν τῇ ούσία όλων των Έθνικων πόθων περιλαμβάνεται και τό ζήτημα τής Κύπρου. Χειροκροτήματα. Ο κ. Άγγελος Δημητρίου, Γεν. Γραμματεύς τής Ε Ε Χ. αναγιγνώσκει τό ψήφισμα έχον ούτω:

Τά μέλη τής Ένώσεως Έλληνων Χημικών, συνελθόντα σήμερον 9ην Μαρτίου 1947 εις Γενικήν Συνέλευσιν

Ψ Η Φ Ι Ζ Ο Υ Σ Ι Ν :

Όπως διά τήν κατοχύρωσιν των άρχων τής πραγματικής δικαιοσύνης και διαρκούς ειρήνης, ζητήσωσι παρ' Ύμών, ως έμπρακτον άναγνωρίσμα του ύπερ σόφπαντος του πεπολιτισμένου κόσμου όλοκαυτώματος τής Ελλάδος, τήν δικαίωσιν του άγώνος και των θυσιών της, διά τής άποκαταστάσεως των άπαραγοράπτων Έλληνικων Δικαιών.

Ο Πρόεδρος τής Γεν. Συνελεύσεως

Τό ψήφισμα γίνεται δεκτόν με ζωηρά χειροκροτήματα.

Ο κ. Πρόεδρος, λέγει, ότι εισερχόμεθα εις τό δοκίμια τής ήμερησίας διατάξεως.

Ο κ. Άγγελος Δημητρίου προτείνει ως ήμέραν άρχαιρεισίων τήν 27ην Άπριλίου έ. έ. τοϋτο γίνεται δεκτόν διά βοής.

Μετά ταύτα ο κ. Δημητρίου προτείνει ως έπορευτικήν έπιτροπήν άρχαιρεισίων τούς κ. κ. Δημήτριον Καρατζίναν, Ανδρέαν Λεμπέσην, Γεώργιον Τέππον και Τίτον Μονάτσον, ως άναπληρωματικούς με τούς κ. κ. Ανδρέαν Ταγγαλάκην και Αύγουστίνον Πατάωνα. Οί άνωτέρω προταθέντες γίνονται δεκτοί από τής Συνελεύσεως. Ο κ. Λεων. Ζέρβας, παρακαλεί όπως, έπειγόμενος νά αναχωρήση, προταθεί ή συζήτηση επί τής Λογοδοσίας του περιοδικου Χημικά Χρονικά. Ο κ. Πρόεδρος έρωτά τήν Συνέλευσιν ήτις και άποδέχεται του λόγου διδομένου εις τόν κ. Γεώργιον Κούμουλον όστις λέγει ότι πρέπει νά συγκληθῆν τήν έπιτροπήν διά τήν έκδοσιν του Περιοδικου. Δέν συμφωνεί όμως ότι έλλειψεν ή έπιστημονική ζωή εις τήν χώραν μας, προσθέτει δε ότι ο κατεπείγουσα τήν δημοσίευσιν τής εργασίας του εις τήν περιοδικά. Προτείνει τήν έξεύρεσιν μεγάλης ποσότητος ή τό Περιοδικόν νά συμβληθῆ με έκδοτικόν οίκον και νά γίνη μηνιαίον πολυσέλιδον.

Ο κ. Πρόεδρος, λέγει, ότι τό *Chimie Industrie* τό όποιον ήτο 100σέλιδον περιορίσθη σήμερον εις 35

σελίδας. Βλέπομεν, λοιπόν, ότι αί δυσχέρειαι έκδoses είναι γενικώτεραι.

Ο κ. Π. Βαϊνδιρλής υποβάλλει πρότασιν άποστολής του Περιοδικου ταχυδρομικώς εις τά Μέλη και τήν πρόσληψιν εισπράκτορος διά τήν είσπραξιν των συνδρομών ίνα μη έξαναγκάζονται τά μέλη όπως προσέρχωνται εις τήν Ένωσιν.

Ο κ. Εύάγ. Σκυλακάκης προτείνει τήν εις τό Περιοδικόν δημοσίευσιν πλήρους καταλόγου των υπαρχόντων έν τῇ Γεν. Χημική Βιβλιοθήκη βιβλίων.

Ο κ. Ν. Καρνής χαρακτηρίζει ως ενδιαφέροντα τά ύπό του κ. Γ. Κούμουλου λεχθέντα. Προτείνει τήν δημοσίευσιν από των στηλών των Χημικών Χρονικων θεμάτων σχετιζομένων με τήν εκβιομηχανοποίηση τής χώρας. Διατυπώνει τό παράπονον διότι αί μελέται του κ. Άν. Κώνστας δέν έδημοσιεύθησαν εις τά Χημικά Χρονικά. Όσον άφορά τήν πρότασιν του κ. Π. Βαϊνδιρλή συμφωνεί. Τέλος ζητεί έκ μέρους του Διοικ. Συμβουλίου μεγαλυτέραν προσοχήν εις τό ζήτημα των διαφημίσεων τό όποιον χαρακτηρίζει προσοδοφόρον. Ο κ. Μακρής, λέγει, ότι τό περιοδικόν ουδένα ίκανοποιεί, ζητά δε τήν συγκρότησιν έπιτροπής ήτις και θά έξετάση τά τής καλλιτερεύσεως του περιοδικου.

Ο κ. Λεων. Ζέρβας, Διευθυντής Συντάξεως του Περιοδικου, λέγει ότι όσον άφορά τήν συνεργασίαν του κ. Κώνστας, άπαντά ότι πάντοτε έδημοσιεύθησαν τά άρθρα του, αλλά και πάντα εκβιομηχανοποιήσαν τον κ. Κώνσταν διά τήν δημοσίευσιν και άλλων. Τό περιοδικόν, συνεχίζει, είναι έπιστημονικόν, επαγγελματικόν, διαφημιστικόν κ.λ.π. πράγμα που έπιτυγχάνεται εις τό έξωτερικόν διά πολλών περιοδικων. Όσον άφορά τήν μεγαλυτέραν έκτασιν του περιοδικου αύτη δέν είναι έφαρμόσιμος διά λόγους έπιστημονικούς, άφοϋ και αύτη ή αύξησις τής τιμής δέν έγένετο δεκτή διά τόν αυτόν λόγον είναι ακατόρθωτος και ή μηνιαία έκδοσις. Διά τήν συγκρότησιν νέας έπιτροπής, νομίζω, ότι θά δοθῆ εις τά μέλη έντός ολίγου χρόνου ή ευκαιρία αύτη, λόγω των προσεχών άρχαιρεισιών, νά εκλέξουμε τούς καταλληλοτέρους. Έν συνεχείαι, όμιλεί περί των τεραστίων καταστροφών άς υπέστησαν τά εργαστήρια του Πανεπιστημιου άνερχομένων των ζημιών εις 100—200 χιλ. λίρας. Διά τήν δημοσίευσιν έπιστημονικων εργασιών εις ζένα περιοδικά λέγει ότι λόγω του ειδικωτάτου περιεχομένου αυτών άποστέλλονται προς δημοσίευσιν εις ζένα περιοδικά. Τέλος διατυπώνει ότι ή άνασυγκρότησις δέν θά έπιτελεσθῆ με έπιτροπάς αλλά μόνον με πολιτικήν ευστάθειαν και οικονομικήν ένίσχυσιν.

Ο κ. Άλέξ. Παπαδημητρίου, ταμίας τής Ένώσεως λέγει ότι θεωρεί άπαραίτητον τήν διέλευσιν εκ τής Ένώσεως, των μελών της, τουλάχιστον τετράκις του έτους και μάλιστα, τώρα, όταν ή Ένωσις άδυνατεί νά μισθοδοτηθῆ υπάλληλον. Εις τό παρελθόν, λέγει, είχε προσληφθει ή Δις Μπάκουλα ήτις και ειργάσθη με καλήν άπόδοσιν άλλ' ήτις, δυστυχώς, άπεχώρησεν προσληφθεισα εις Γ.Χ.Κ. Μετά ταύτα προσελήφθη άλλος υπάλληλος όστις έθεωρήθη άκατάλληλος. Πάντως ή πρόσληψις νέου υπαλλήλου προβλέπεται και βελτιουμένων των οικονομικων μέσων θά πραγματοποιηθῆ.

Ο υπάλληλος τής Ένώσεως κ. Μ. Σκουλάτος διαμαρτύρεται διά τόν γλύσχρον μισθόν του, όστις, ως λέγει, άνέρχεται εις τό ποσόν των 120.000 δρχ. μηνιαίως. Προτείνει έξ άλλου και τήν πρόσληψιν υπαλλήλου προς μετριασμόν του φόρτου τής εργασίας του.

Ο κ. Π. Βαϊνδιρλής, νομίζει ότι τό περιοδικόν δύναται νά άποστέλληται οίκοι και έφιστά τήν προσοχήν εις τό ζήτημα των διαφημίσεων αναφέρων ως παράδειγμα τά Ύφαντουργικά Χρονικά των όποιων 8 σελ. διαφημίσεων εκάλυψαν τό ήμισυ των έξόδων του περιοδικου.

Ο κ. Πρόεδρος λέγει ότι τό θέμα τοϋτο θεωρείται έξαντληθέν και εισερχόμεθα ήδη εις τήν λογοδοσίαν του Διοικ. Συμβουλίου.

Ο κ. Μιχ. Γεωργαλάκης χαρακτηρίζει την Λογοδοσίαν του Δ.Σ. ως έντυπωσικὴν καὶ προσθέτει ὅτι δὲν ἦκουσε τίποτε τὸ συγκεκριμένον. Δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν περιορισμὸν τῶν φοιτητῶν χημείας διὰ τὸν φόβον δημιουργίας προλεταριάτου ἐπιστημονικοῦ καὶ προτείνει ὅπως αἰτηθῆ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁμιλεῖ ἐν συνεχείᾳ περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἀνασυγκροτήσεως πρᾶγμα τοῦ καὶ ἄλλοτε εἰσηγήθη λαβῶν τότε τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἦτο εἰς τὸ πρόγραμμα. Θεωρεῖ ὡς ἄθλον τοῦ ταμίου τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ παρακαλεῖ ὅπως διευκρινισθῆ τὸ ποσὸν τῶν 5.000.000 διὰ μισθούς.

Ὁ κ. Ταμίας δίδει ἐξηγήσεις ἀναλύων τὸ ὡς ἄνω ποσὸν καὶ ἀναφέρων τὴν συνεπείᾳ τῆς προαγωγῆς τοῦ κ. Μιχ. Σκουλάτου, κατόπιν πολυετοῦς υπηρεσίας αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας του. Κατόπιν τῆς ὡς ἄνω μισθοδοτικῆς ἀναλύσεως συγκαίρει τὸ Δ. Σ. διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ κ. Σκουλάτου προσθέτων ὅμως ὅτι εἶναι κακὸς ἐργοδότης ἡ ἔνωσις δίδουσα 5.000.000 εἰς δύο ὑπαλλήλους. Ὁ κ. Ταμίας ἀπαντᾷ ὅτι κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διατεθῆ μόνον διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ κ. Σκουλάτου. Ὁ Μιχ. Γεωργαλάκης, συνεχίζων, λέγει ὅτι ἐδοκίμασε πικρίαν διὰ τὸ ποσὸν τῶν 150.000 δραχμῶν ὄπερ διατίθεται δι' ἀναξιοπαθόντας συναδέλφους. Ἄλλ' ἱκανοποιεῖ, συνεχίζει, τὸ γεγονός ὅτι προβλέπεται αὔξησις τοῦ ποσοῦ ἀπὸ δωρεᾶς. Ὁ κ. Ἀναστ. Δεληγιάννης, ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου ἐκτεθέντων διὰ τὰ πεπραγμένα, λέγει, ὅτι οὐδαμῶς εἶδεν νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν χημικῶν. Συγκρίνων τὰς προπολεμικὰς ἀμοιβὰς μὲ τὰς σήμερον χορηγουμένας ἀναφέρει ὅτι σήμερον ὁ ἐργάτης λαμβάνει τὸ 200] πλάσιον τῶν προπολεμικῶν τοῦ ἀμοιβῶν χωρὶς νὰ συμβαίη τοῦτο καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Χημικοῦ ὅστις θὰ ἔπρεπε νὰ λαμβάνη 1.200.000 μηνιαίως καὶ διερωτᾷ πῶς οἱ Ἐργοδῶται δύνανται νὰ ἀμοιβοῦν τοὺς ἐργάτας μὲ τὸ ὡς ἄνω ποσόν, καὶ ἀδυνατοῦν νὰ ἀμοιβοῦν τοὺς 1 ἢ 2 Χημικούς των. Τοῦτο ἴσως ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ ἐργάται ἐπεβλήθησαν διὰ τῶν Συνδικαλιστικῶν τῶν Ὀργανώσεων. Ἡ δικαιολογία ὅτι ὑπαγόμεθα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καταπίπτει διότι καὶ προπολεμικῶς ἡ μισθοδοσία τῶν Χημικῶν ἦτο διπλάσια τῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀναφέρει τὸ παράδειγμα ὅτι ὁ εἰσηγητὴς (βαθμὸς πρωτοδιοριζομένου ἐπιστήμονος εἰς δημοσίαν θέσιν) ἐλάμβανε 3000 δραχ. μηνιαίως, ὁ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ δὲ πρωτοδιοριζόμενος μὲ τὸν μισθὸν 6.000 δραχ. μηνιαίως. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐρωτᾷ τὸ Δ.Σ. τί ἔπραξε. Ἴσως μοῦ ἀντιτάξουν, συνεχίζει, ὅτι ἐπετεύχθη τὸ τεχνικὸν ἐπίδομα. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδεμίαν βελτίωσιν ἔφερε διότι ὁ βασικὸς μισθὸς εἶναι 180.000 δραχ. σὺν 23.000 τεχνικῶν ἐπίδομα γίνεται 203.000. Ἄλλ' ἡμεῖς πέρνομε 300.000, συνεπῶς οὐδεμίαν βελτίωσιν ἐπέφερον τὸ Τεχνικὸν ἐπίδομα. Τέλος ὁμιλεῖ περὶ συλλογικῶν συμβάσεων καὶ ἐλευθέρως διαιτησίας διὰ τὸ μέλλον Διοικ. Συμβούλιον.

Ὁ κ. Ἀγγ. Δημητρίου, λαμβάνων τὸν λόγον ἀναφέρει ὅτι, ὡς νομίζει, θὰ ἐπιταχυνθῆ τὸ ἔργον τῆς Συνελεύσεως ἐάν τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀπαντήσῃ εἰς ἐκείνους οἵτινες ὠμίλησαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Δημητρίου ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

Κύριοι Συνάδελφοι, ὁ κ. Μιχ. Γεωργαλάκης εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ. εἶρε αὐτὴν οὐδὲν συγκεκριμένον περιέχουσαν, ἐθεώρησε δὲ ταύτην ὡς λογοτεχνικὸν καὶ μόνον περιεχομένου ἔργον.

Λυπούμαι, ἀλλ' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν συνάδελφον ὅτι ἠδίκησεν ἑαυτὸν διὰ τῆς ὡς ἀνωτέρω ἐκφρασεύσεως γνώμης καὶ τοῦτο διότι ἐάν δὲν ἔσπευδε, θὰ ἠδύνατο νὰ διαπιστώσῃ ἐν συνεχείᾳ ὅτι μόνον ὡς λογοτεχνικὸν περιεχομένου ἔργον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῆ ἡ λογοδοσία τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Δὲν θὰ ἀναφερθῶ εἰς

πολλὰ σημεῖα διὰ νὰ μὴν σᾶς κουράσω, ἐπικειμένη, ἄλλωστε, λεπτομερειακῆς συζητήσεως, ἀλλὰ θὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ διαλαμβανομένων σχετικῶς μὲ τὴν ἀνάγκην περιστολῆς τῆς ἀθρόας δημιουργίας Χημικῶν.

Σχετικῶς μὲ τὴν Συμβολὴν τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας νομίζει ὅτι ἀρκούντως ἐκτενῶς διαλαμβάνεται σχετικῶς ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ λογοδοσίᾳ. Τὸ Δ. Σ. ἔπραξε πᾶν τὸ κατ' ἑαυτὸ, ὥστε νὰ δικαιούται νὰ νομίζῃ ὅτι δὲν βαρύνουν αὐτὸ εὐθῆναι. Ἐάν δὲν ἐθεώρουν ὡς ἐπιβεβλημένην τὴν βραχυλογίαν, θὰ ἦτο δυνατόν ἀνατρέχων εἰς τὸ πρόσφατον σχετικῶς παρελθόν νὰ ἀναφερθῶ εἰς γεγονότα τὰ ὁποῖα μόνον εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου τῆς αἰτιάσεως τοῦ κ. συναδέλφου θὰ ἔφερον.

Σχετικῶς μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Συνάδελφου κ. Ἀναστ. Δεληγιάννη διατυπωθείσας ἀπόψεις θεωρῶ ὑποχρεωσιν νὰ γνωρίσω ἐκ μέρους τοῦ Δ. Σ. ὅτι μόνον δι' ἀμέλειαν προσπαθειῶν περὶ τὴν ρύθμισιν τῆς μισθοδοσίας τῶν χημικῶν δὲν δύναται νὰ κατηγορηθῆ τὸ ἀπερχόμενον Διοικ. Συμβούλιον.

Ὁ κ. Συνάδελφος φαίνεται ὅτι φαντάζεται τὸ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως ὡς ἄσκοτον τὰς ἀρμοδιότητας τῆς Διοικήσεως, δυστυχῶς ὅμως δὲν ἔχει οὕτω. Τὸ Δ. Σ. θεωρεῖ ὅτι ἐν προκειμένῳ ἐπετέλεσε πλήρως τὸ καθήκον. τὴν ἀπόδειξιν δὲ αὐτοῦ, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι, ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν σχετικῶν ζητημάτων θὰ διαπιστώσωμεν ὅλοι. Νομίζω ὅτι δὲν δικαιούμαι νὰ ἀπασχολῶ τὴν Συνέλευσιν περισσότερον καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀναφέρωμαι καὶ εἰς ἄλλα δευτερευούσης σημασίας ζητήματα.

Ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας, ἀπαντῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστ. Δεληγιάννη λεχθέντα ἀναφέρει ὅτι, ὅτι ἐπετεύχθη ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, ἐπετεύχθη διὰ τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος καὶ ἐρωτᾷ, θέλουν οἱ χημικοὶ νὰ κατέλθουν εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα; Ὁ κ. Δημητριάδης, παρεμβαίνων : Μποροῦν ἀλλὰ δὲν εἶναι ἠθικόν. Ὁ κ. Κώνστας, συνεχίζων, ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν Χημικῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἀνασυγκροτήσεως λεχθέντα ἀναφέρει ὅτι εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἐπιτροπὰς τὴν τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου λειτουργοῦσαν ἀπὸ τοῦ 1942 ἡ Ἐνωσις Ἑλλ. Χημικῶν ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν ἴδιον καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Ἐνώσεως.

Ὁ κ. Ἀναστ. Δεληγιάννης λέγει ὅτι δὲν ζητεῖ καὶ ἐκεῖνος τὴν ἀπεργίαν ἀλλὰ ἐρωτᾷ πῶς τότε, εἰς ποῖον καὶ μὲ ποῖα ἐπιχειρήματα ἡ ἔνωσις ἐζήτησε τὴν βελτίωσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν Χημικῶν, καταλήγων δὲ ἀναφέρει ὅτι οὐδόλωρ ἔμεινεν ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὰς δοθείσας ἀπαντήσεις. Ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας λέγει ὅτι τὰ ἐπιχειρήματά μας εἶναι ὅσα καὶ σεις ἐπικαλέσθητε ἀναφέρων συγχρόνως ὅτι εἰς τινὰς τῶν ἐπιχειρήσεων δίδεται βελτιωμένος μισθός.

Ὁ κ. Γεωρ. Ἀθανασόπουλος λέγει ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἴσως νὰ μὴν ἐπέτυχεν πάντας ὅμως δὲν ὀλιγώρησεν. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐργασίας ἔχει περίεργον κατεύθυνσιν διότι ἐνῶ ἔχει χαράξει μίαν πολιτικὴν διὰ τοὺς ἐργάτας δὲν ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ κ. Ἀγγελος Δημητρίου ἀναγιγνώσκει ἔγγραφο τῆς 19ης Ἰανουαρίου 1946 σχετικὸν μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς ἐνώσεως ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας.

Ὁ κ. Γεώρ. Ἀναγνωστόπουλος, πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, λέγει ὅτι μένομεν ὅλοι σύμφωνοι ὡς τὸ Δ. Σ. δὲν ἠδράνησεν καθόλου δεδομένου δὲ πῶς σοβεῖ ἡ λύσις τοῦ ὄλου δημοσιουπαλληλικοῦ ζητήματος, αὐτομάτως θὰ ρυθμισθῆ καὶ τὸ τῆς μισθοδοσίας τῶν Χημικῶν. Ὁ κ. Ν. Νάνος εἰσηγείται τὸν καθορισμὸν συντελεστοῦ ἀναπροσαρμογῆς τῶν κεφαλαίων διὰ νὰ γίνῃ ἀναλόγως ἡ πρόσληψις τῶν Χημικῶν, συγχρόνως ζητεῖ ὅπως ὑποβάλλεται κατ' ἔτος ὄνομαστικῆς κατάστασις τῶν Χημικῶν τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὰς βιομηχανίας. Ἴνα οὕτω καταστῆ εὐχε-

σω, έπικειμέ-
τως, αλλά θα
τη λογοδοσία
γκην περιστο-

ρής ή εξακρίβωσις του ποίου Χημικοί κατέχουν πε-
ρισσότερας της μιάς θέσεως.

Ο κ. Άναστ. Κώνστας αναφέρει ότι ή αναπροσαρ-
μογή των κεφαλαίων έχει ήδη γίνη από διμήνου' όσον
άφορα τον έλεγχο της πολυθεσίας ούτος μόνον διά
καταγγελιών συνήθως γίνεται. Διά τού τρόπου τού-
του έτακτοποιήθησαν αρκετοί συνάδελφοι, υπάρχουν
όμως και άλλοι μη συμμορφωθέντες, όφειλομένου
τούτου, ίσως, εις την ανεπάρκειαν του μισθού της
μιάς θέσεως.

Ο κ. Πρόεδρος, νομίζει ότι εις τού 'Υπουργείον
'Εθν. Οικονομίας υπάρχουν κατατεθημένα τά κεφάλ-
αια των έταιρειών.

Ο κ. Ν. Νάνος προτείνει όπως των άνέργων χη-
μικών ή τακτοποιήσις γίνεται μέσω του 'Υπουργείου
'Εργασίας.

Ο κ. Καραπαναγιώτης λέγει ότι τού Γραφείον εύ-
ρέσεως εργασίας του 'Υπουργείου έχει γνώσιν της
αναπροσαρμογής των κεφαλαίων αναφέρει δε ότι εις
την 'Ενωσιν πρέπει να υπάρχει κατάλογος των άνέρ-
γων. Ο κ. Άναστ. Κώνστας απαντών αναφέρει ότι
ή 'Ενωσις δέν είναι Γραφείον εύρέσεως εργασίας,
γνωρίζει δε εις την Συνέλευσιν ότι οι έγγεγραμμέ-
νοι ως άνεργοι χημικοί έν τη 'Ενώσει είναι δύο.

Ο κ. Πρόεδρος της συνελεύσεως νομίζει ότι οι
ένδιαφερόμενοι θα πρέπει μόνον των να απευθύνονται
εις την 'Ενωσιν.

Ο κ. Γ. Κούμουλος εκφράζει την εύχην όπως τού
νέον Δ. Σ. προβή εις την συγκρότησιν Πανελληνίου
Χημικού Συνεδρίου έν Θεσσαλονίκη

Ο κ. Ι. Δημητριάδης λέγει ότι πρέπει να έρωτη-
θη ό κ. Κανδήλης διά τού δαπανηθέν ποσόν κατά τού
άλλο Πανελλήνιον Συνέδριον.

Ο κ. Πρόεδρος λέγει ότι του ζητήματος θα έπι-
ληφθη τού νέον Δ. Σ.

Ο κ. Κ. Γρανοφίδης όμιλει έκ μέρους των Χημι-
κών - Μικροβιολόγων και καταθέτει σχετικόν ψήφισμα.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Η γενική Συνέλευσις των 'Ελλήνων Χημικών, ή
συνελθούσα την 9ην Μαρτίου 1947 έν τη μεγάλη αί-
θουση του 'Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου άκού-
σασα.

1. Όσα ανέφερον ό Γενικός Γραμματεύς κατά την
ανάγνωσιν των πεπραγμένων του Δ. Σ. της Ε.Ε.Χ.
σχετικώς με τάς από κοινού γενομένας ένεργείας
του Δ. Σ. της Ε. Ε. Χ. και της 'Ενώσεως Βιοχημικών
Μικροβιολόγων έναντι του έπαπειλουμένου κινδύνου
της άπαγορεύσεως της εκτελέσεως βιομηχανικών και
μικροβιολογικών εξετάσεων εις τούς χημικούς και

2. Του εκπροσώπου της 'Ενώσεως Βιοχημικών Μι-
κροβιολόγων, εκθέσαντος λεπτομερώς τόν δημιουρ-
γούμενον κίνδυνον διά της τυχόν κυρώσεως του άρ-
θρου 4 του άποσταλέντος εις την Κοινοβουλευτικήν
'Επιτροπήν 'Εξουσιοδοτήσεως νομοσχεδίου «Περί

τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων
του Α. Ν. 1563)39 «Περί κώδικος άσκήσεως του Ια-
τρικού λειτουργήματος μετά την κατάργησιν του Ν.
Δ. 698)41», ως και την έπιχειρουμένην παραγνώρισιν
έπισήμου κοινής παλαιότερας άποφάσεως των έκπρο-
σώπων του 'Υπουργείου 'Υγιεινής και των έπισήμων
όργανώσεων των χημικών, Ιατρών και φαρμακοποιών
έπί του σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος.

Δ Ι Α Π Ι Σ Τ Ω Ν Ε Ι

1. Ότι ή επιδιωκομένη κύρωσις του άρθρου 4 του
προμησθέντος νομοσχεδίου είναι αντίθετος προς
τό έπιστημονικόν πνεύμα, του δικαίωματος του έπαγ-
γέλματος των εις συναδέλφους από εικοσαετίας και
πλέον άφοσιωμένους έπιτυχώς εις την έξυπνρήτησιν
της έπιστήμης και του κοινού διά της ειδικότητός
των.

2. Ότι διά της προβλεπομένης νομοθετήσεως τού
από 20ετίας άνακινήθεν ζήτημα, του περιορισμού
δηλαδή της ειδικότητος του έργαστηριακού διαγνω-
στικού, αντιθέτως προς τά ισχύοντα και τά παραδε-
δεγμένα εις όλον τόν λοιπόν κόσμον, εις μόνον τούς
Ιατρούς, όχι μόνον δέν πρόκειται να λυθη έπιτυχώς
άλλά θέλει δημιουργηθη διαταραχή των άρμονικών
σχέσεων των ένδιαφερομένων έπιστημονικών όργα-
νώσεων, χωρίς αντίστοιχως να προκύψη ούδέν άγα-
θόν έπ' όφελεία του κοινωνικού συνόλου διά της
μονομερούς ταύτης λύσεως,

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

1. Όπως αναθέση εις τού Προεδρείου της παρού-
σης Γεν. Συνελεύσεως ίνα προβή εις όλας τάς άπαι-
τουμένας ένεργείας παρά τάς άρμοδιας αρχαίς
διά της μη πραγματοποιήσιν της επιδιωκομένης λύ-
σεως.

2. Όπως επιδιωχθη όριστική τακτοποίησις του
κατά καιρούς αναφαινόμενου σοβαρωτάτου τούτου
ζητήματος βάσει του κοινού πρακτικού, του γενομέ-
νου όμοφώνως άποδεκτού κατ' Αύγουστον του 1936
παρά της 'Επιτροπής της συσταθείσης διά του ύπ-
άρθ. 62322)6-7-36 έγγραφου του 'Υπουργ. 'Εθνικής
Οικονομίας υπό την Προεδρείαν του καθηγ. 'Αθ.
Τσακαλώτου και της όποίας μετέσχεν ως εκπρόσω-
πος του 'Υπουργ. 'Υγιεινής ό άείμνηστος Κυριαζί-
δης, έφ' όσον ακριβώς σκοπός της έπιτροπής ταύτης
όπήρξεν ή ρύθμισις των όρίων άσκήσεως έπαγγέλμα-
τος χημικών, Ιατρών και φαρμακοποιών.

3. Όπως αποφευχθη τυχόν λύσις δυναμένη να
θεωρηθη ως στρεφόμενη καθ' όλοκλήρου τάξεως έπι-
στημόνων, ως άποσκοπούσα να στερήση αύτούς των
δικαιωμάτων των και ήτις πράξις, ως έκ τούτου ού-
δόλως θα ήτο δυνατόν να εύρη δικαίωσιν.

Έν 'Αθήναις τη 9 Μαρτίου 1947

Ο Πρόεδρος της Γεν. Συνελεύσεως

Νόμοι - Έγκύκλιοι - Διατάγματα

Άριθ. Πρωτ. 13905

Άριθ. Έγκυκλ. 5]1946

Περίληψις

«Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της ύπ'
άρθ. 142)43 άποφάσεως περι καθορισμού ποσοστού
σακχαρίνης του Κράτους ήν δέον να περιέχωσι τά
διά σακχαρίνης παρασκευαζόμενα άεριούχα ποτά».

Πρός τούς κ. κ. Γενικούς Διοικητάς, Νομάρχας, Έισαγ-
γελείς Πρωτοδικών και Διοικητικών, Παρττα και

Άστυνομικάς Αρχάς του Κράτους, Έμπορικά και
έπαγγελματικά Έπιμελητήρια.

Κοινοποιουμένη και προς τά 'Υπουργεία Έφοδιασ-
μού και Κρατικής 'Υγιεινής.

Έχομεν την τιμήν να κοινοποιήσωμεν ήμίν κατω-
τέρω την ύπ' αριθ. 74]1946 άπόφασιν του Άνωτάτου
Χημικού Συμβουλίου «περί τροποποιήσεως και συμ-
πληρώσεως ύπ' αριθ. 142)43 άποφάσεως, περι καθο-
ρισμού ποσοστού σακχαρίνης του Κράτους ήν δέον
να περιέχωσι τά διά σακχαρίνης παρασκευαζόμενα

αεριούχα ποτά μετά της σχετικής έγκρίσεως των Υπουργών Έφοδιασμού και Κρατικής Υγιεινής, δημοσιευθείσαν εις τό υπ' αριθ. 87 της 29 5-1946 (τεύχος Β') φύλλον της Έφημ. της Κυβερνήσεως, ισχύουσαν δέ από της εις αυτήν δημοσιεύσεως.

Έν Αθήναις τη 14 Ιουνίου 1946

Ο Γεν. Διευθυντής
ΟΘΩΝ ΜΟΔΙΝΟΣ

Αριθ. 74]46

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της υπ' αριθ. 142]1943 απόφασεως «περί καθορισμού ποσοστού σακχαρίνης του Κράτους ην δέον να περιέχωσι τα διά σακχαρίνης παρασκευαζόμενα αεριούχα ποτά.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Έχοντες υπ' όψει, τό υπ' αριθ. 6750 έ. έ. έγγραφον του Γενικού Χημείου του Κράτους δι' οδ διαβιβάζει τό υπ' αριθ. 22842]22-3-46 έγγραφον του Υπουργείου Έφοδιασμού, τό έδάφιον δ' της παραγράφου 8 του άρθρου 6 του Νόμου 4328 «περί συστάσεως Γενικού Χημείου του Κράτους», τό άρθρον 4 του Διατάγματος της 31 Οκτωβρίου 1929 «περί κανονισμού της λειτουργίας και των Έργασιών του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου ως και την υπ' αριθ. 142]43 απόφασιν ήμων «περί καθορισμού ποσοστού σακχαρίνης του Κράτους ην δέον να περιέχωσι τα διά σακχαρίνης παρασκευαζόμενα αεριούχα ποτά», τροποποιούμεν και συμπληρούμεν την απόφασιν ήμων ταύτην ως ακόλουθως :

Έφ' όσον ή γλυκαντική ικανότης της χρησιμοποιουμένης σακχαρίνης θα είναι 440, δέον ή σακχαρίνη αυτή να προστίθεται εις ποσοστόν 25 χιλιοστογράμμων (0,025) (σακχαρινικού νατρίου) σακχαρίνης κατά φιάλην των 250 κ. έκ. αεριούχου ποτού.

Επίσης έπειδή δέν έξέλιπον οί λόγοι δι' ους έπετράπη ή χρσιμοποίησις της σακχαρίνης εις τα παρασκευαζόμενα αεριούχα ποτά, παρατείνεται ή ισχύς της υπ' αριθ. 142]43 απόφασεως ήμων, ως τροποποιείται διά της παρούσης, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1946.

Έν Αθήναις τη 9 Απριλίου 1946

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματεύς
Α. ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ Α. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

Έγκρίνομεν την δημοσίευσιν της ανωτέρω απόφασεως του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου, εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και καθορίζομεν χρόνον ένάρξεως της ισχύος αυτής από της εις αυτήν δημοσιεύσεως.

Έν Αθήναις τη 7 Μαΐου 1946.

Οί Υπουργοί

Επί του Έφοδιασμού Επί της Κρατικής Υγιεινής
Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΚΑΛΑΤΖΑΚΟΣ

Αριθ. πρωτ. 19815

Αριθ. έγκυκλ. 7. 1946

Περί ληψης

Περί καταργήσεως της υπ' αριθ. 70]1941 απόφασεως της απόφασεως εις τα όρια ύγρασίας των ζυμαρικών.

Προς τούς κ. κ. Γεν. Διοικητάς, Νομάρχας Εισαγγελείς

Πρωτοδικών και Διοχροδικείων, Παρτα και χημικούς του Γεν. Χημείου του Κράτους, Αγορανομικώς Αρχάς του Κράτους, Έμπορικά και Έπαγγελματικά Επιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη και προς τά Υπουργεία Έφοδιασμού και Κρατικής Υγιεινής).

Έχομεν την τιμήν να κοινοποιήσωμεν ήμίν κατωτέρω την υπ' αριθ. 177]1946 απόφασιν του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου «περί καταργήσεως της υπ' αριθ. 70]41 απόφασεως της άφορώσης εις τά όρια της ύγρασίας των ζυμαρικών», μετά της σχετικής έγκρίσεως των Υπουργών Έφοδιασμού και Κρατικής Υγιεινής, δημοσιευθείσαν εις τό υπ' αριθ. 125 της 3 8-46 (τεύχος Β') φύλλον της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, ισχύουσαν δέ από της εις αυτήν δημοσιεύσεως.

Έν Αθήναις τη 19 Αυγούστου 1946

Ο Γεν. Διευθυντής
ΟΘΩΝ ΜΟΔΙΝΟΣ

Αριθ. 177.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Έχοντες υπ' όψει τό υπ' αριθ. 14885 έ. έτους έγγραφον του Γενικού Χημείου του Κράτους δι' οδ διαβιβάζει τό υπ' αριθ. 50496 έ. έ. έγγραφον του Υπουργείου Έφοδιασμού, τό έδαφ. δ' της παρ. 8 του άρθρου 6 του νόμου 4328 «περί συστάσεως Γενικού Χημείου του Κράτους», τό άρθρον 4 του Δίτος της 31 Οκτωβρίου 1929 «περί κανονισμού της λειτουργίας και των έργασιών του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου» ως την υπ' αριθ. 70]41 απόφασιν ήμων περί τροποποιήσεως της υπ' αριθ. 112, 127]38 απόφασεως «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της υπ' αριθ. 16]30 απόφασεως, περί των όρων ους δέον να πληρώσι τά εις την κατανάλωσιν προσφερόμενα ζυμαρικά», καταργούμεν την απόφασιν ήμων ταύτην, και επαναφέρομεν ως όριον ύγρασίας των ζυμαρικών τό υπό του Κώδικος των Τροφίμων καθοριζόμενον, ήτοι 12, 5 ο]ο διά την θερινήν περίοδον και 13 ο]ο διά την χειμερινήν περίοδον από 15 Σεπτεμβρίου—15 Ιουνίου καθ' όσον ούδεις πλέον λόγος ύφίσταται ώστε να δικαιολογηται σήμερον ή ένεκα έξαιρετικων συνθηκών γενομένη αύξησις του ως άνω θεσπισμένου όριου ύγρασίας των ζυμαρικών.

Έν Αθήναις τη 2 Ιουλίου 1946

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματεύς
Α. Χ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ Α. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

Έγκρίνομεν την δημοσίευσιν της ανωτέρω απόφασεως εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και καθορίζομεν χρόνον ένάρξεως της ισχύος αυτής 30 ήμέρας από της δημοσιεύσεως εις αυτήν.

Έν Αθήναις τη 9 Ιουλίου 1946

Οί Υπουργοί

Επί του Έφοδιασμού Επί της Κρατ. Υγιεινής
Α. Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ